

Carolikyran Del 1 (4)

I det senaste inlägget så skrev jag lite om Torpa medeltidskyrka och denna gång blir det lite mer historia om kyrkan som ersatte den medeltida kyrkan. Redan kort efter stadens grundläggande blev frågan om en ny kyrka aktuell. Av ett kungligt blev den 29 maj 1639 framgår att borgmästare och råd i Borås ville bygga en ny kyrka i Borås och Borås stad hade anhålligt om hjälp från statens sida. Med anledning av stadens framställande beviljade förmyndarregeringen Borås 300 rdr kopparmynt årligen under tre år att utgå av lilla tullen. Men det dröjde innan något kyrkbygge kom till stånd. Men kravet på en rymligare gudstjänstlokal blev allt mer större, allteftersom staden växte. När Borås efter Karl X Gustavs död fick sina privilegier konfirmerade, begärde dess till Stockholm utsända representanter samtidigt "någon hjälp till stadskyrkans utvidgande", eftersom kyrkan på grund av borgerskapets tillväxt inte längre räckte till. Man hänvisade till att den bortgångne konungen lämnat vissa löften i detta hänseende. Stadens begäran bifölls inte genast, men 1664 beviljades Borås stad 4000 rdr smt av lilla tullen och accisen i staden att utbetalas med 1000 rdr årligen under fyra års tid för kyrkbygget. Borås styresmän hade då redan tagit saken i egna händer. Man hade startat en insamling, som efter den bevarade gåvoboken tillförde kyrkbygnadsföretaget avsevärda medel. Det första bidraget tecknades den 1 januari år 1662 av stadens driftige borgmästare Johan Svensson Wijndrufva.

Han skänkte 400 rdr kopparmynt och bidrog följande år med samma belopp. Dessutom lånade han församlingen 1 000 rdr för bygnadsarbete. Enligt kyrkoräkenskaperna som är bevarade från och med år 1661 men tyvärr ganska så illa åtgångna så började förberedelserna detta år.

Man började att samla på sig verktyg och material och år 1662 tecknade man ett kontrakt med murmästaren Johan Menlöös Göteborg. Själva murningsarbetet avslutades år 1666 och endast tornet, som man till en början lämnade åt sidan. Sedan kyrkan uppmurats vidtog taktäckningen, vilken anförtroddes åt byggmästaren Arvid Hane. År 1668 var han i full färd med sin uppgift med bistånd av Helge snickare, Olof timmerman och Håkan Larsson. Samma år smidde Lars kopparsmed en flöjel för kyrktaket. Spån hade i god tid huggits och framkörts så att taket snabbt kunde spåntäckas. År 1669 stod den nya kyrkan färdig till det yttre så när som på tornet. Att ett torn ingick i planen framgår av att man vid uppförandet av västra muren tagit hänsyn till ett kommande tornbygge. Man hade klätt västgaveln provisoriskt med bräder.